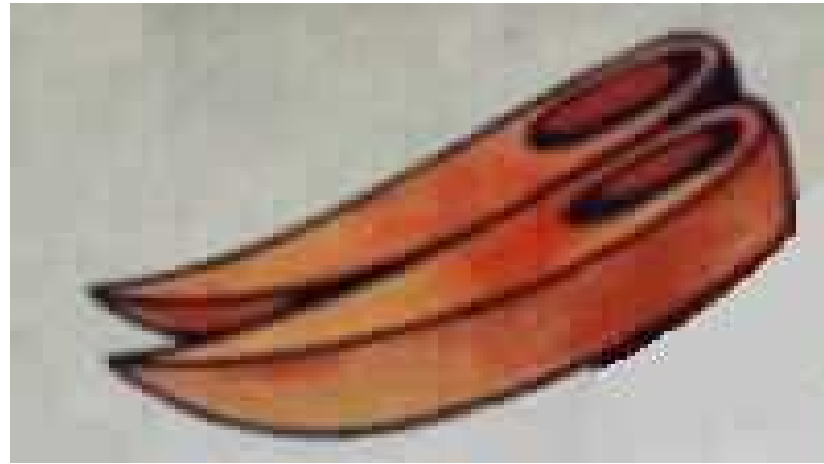

במבולינו והנעליים להליכה בים

מילנו 1864

במבולינו הביט על המפרש
המתרחק בים, כשפתאום
ניגש אליו הקוסם קראגו:
"האם תרצה להגיע למפרש
זה? נעל את הנעליים
האלה.

במבולינו נעל את הנעליים.
איזה שמחה!
בנעלים אלה הוא יכול לרוץ
על פני המים בלי לשקוע.

במבולינו רץ ורץ ורץ עד
הלילה ותעה בים. הוא לא
ראה עוד את החוף, אבל
במקומו ראה מפלצת ים.

הוא ניסה לברוח מהמפלצת
ונפל לפה פעור של צדף,
שחשב אותו לפרח ימי.

הצדף נסגר ובמבולינו
נשאר בפנים. היו שם
פנינים רבות, אבל היה
חושך והצדף ירד וירד עד
קרקעית הים.

צוללן ראה את הצדף
בקרקעית הים
והחליט להוציא אותו.
אבל כמה הוא היה כבד!

הצדף הוצא על אוניה,
נפתח.. ובמבולינו יצא שמח
ונתן למלחים פנינה ענקית.

למי תהיה שייכת הפנינה?
המלחים התחילו
להתקוטט, המפרשים
נקראו והפנינה נפלה לים,
שם בלעה אותה המפלצת.

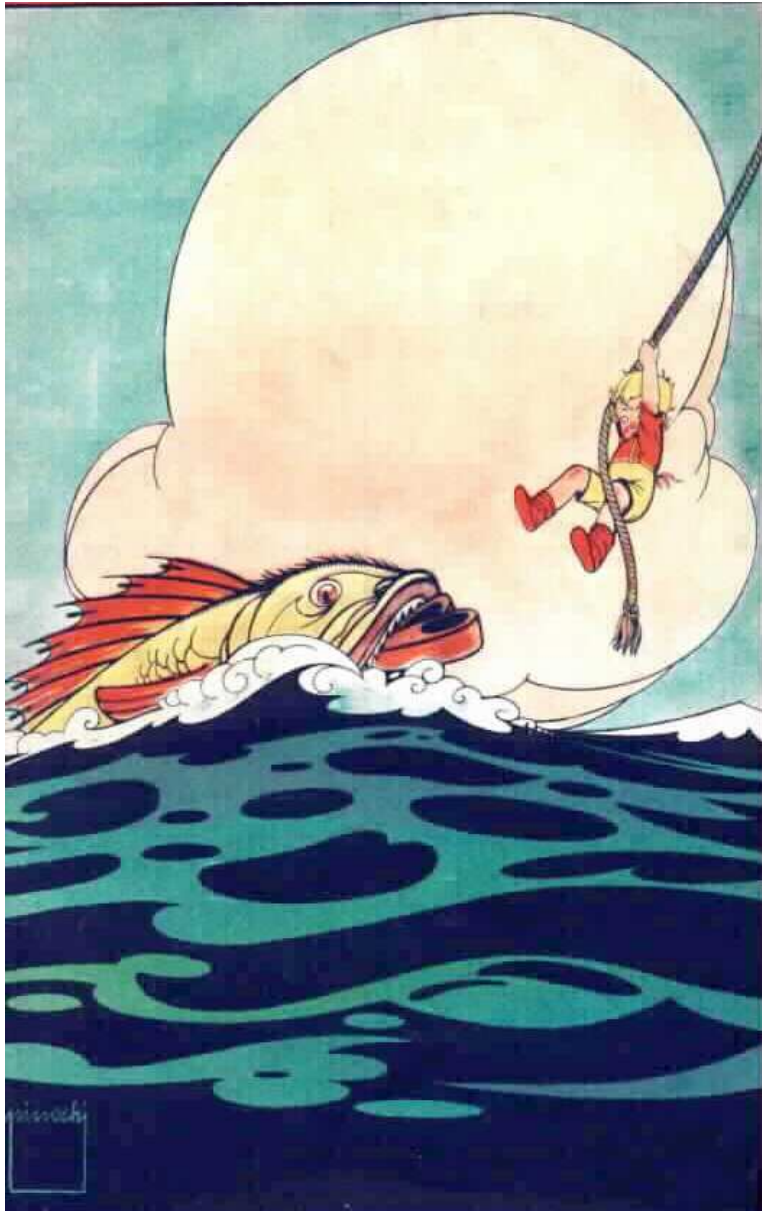
איך אפשר עכשיו לשוט בלי
מפרשים?
במבולינו חשב שבנעליים
של הקוסם קראגו יוכל
למשוך את הספינה בקלות.

משך, משך ובסוף הם ניצלו.
ואז הופיע ערפל והקוסם
קראגו.
אבא ואמא של במבולינו
חיפשו את בנם האבוד.

הקוסם קראגו זרק
לבמבולינו חבל, בדיוק
ברגע..

שמפלצת הים התכוננה
לאכול אותו. אך לפני
שהצליחה לתפוס ברגליו
במבולינו השתחרר, אבל
אבד את הנעליים שבהם
הלך על המים.